

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๓๙

คัมภีร์ใหญ่กว่าความจริงได้อย่างไร

วัดดงศรีสมมุติเป็นวัดประเภทที่หนึ่ง ภูวัญประเภทเอก ศรีสมมุติประเภทที่หนึ่ง เข้าชั้นเดียวกันไล่เลี่ยกัน วัดดอยธรรมเจดีย์ดี เล็งเค็ง-สังโฆเป็นประเภทที่หนึ่ง ผาแดง เหล่านี้ที่หนึ่งทั้งนั้น อยู่ได้ทั่วไปภาวณา หลบหลีก ไปหาที่ภาวณาได้สะดวกสบาย สงวนไว้ แล้วก็ยังที่ที่ชื่อไว้ที่น้ำหนาวนั้นก็เป็นที่หนึ่ง ๆ เพราะดงกว้าง ชื่อครอบครัวหมดเลย พระอยู่ ๓ ย่านด้วยกัน สงวนป่าเอาไว้สำหรับลูกหลาน ต้นน้ำลำธารจะไม่มีเหลือถ้าไม่สงวนป่าเอาไว้ อันนี้มันอยู่รอบของต้นน้ำลำธารด้วย ชื่อครอบครัวหมด

น้ำฝนตกมาจากเขามันชุ่มเย็น ไหลลงมา แม้แต่แม่น้ำเลยนี้ก็มาจากนั้นนะ แม่น้ำเลยวังสะพุงนี้ มาจากที่เราชื่อครอบครัวโน้นหมด มีอยู่สองสามสายแม่น้ำที่ไหลมาจากที่เราชื่อครอบครัวเอาไว้ ตอนนั้นพักทางโน้นก่อนทำประโยชน์อย่างอื่น หมุนไปทางอื่น เรื่องหมุนนี้ไม่ถอยแหละ หมุนไม่หยุด หมุนเรื่อย ๆ ช่วยทางโน้นช่วยทางนี้ จะทำยังไงความทุกข์ความจนไม่โดนใครเข้าก็ดูดี ถ้าโดนเข้าเท่านั้นก็พอแล้ว หายไปเลย ใครจะอยากโดน โดนทุกข์ ไม่มีกินอยู่ได้หรือมนุษย์เรา จะปลูกของอะไรพืชผลต่าง ๆ ปลูกไม่ได้ น้ำไม่มี แผ่นดินไม่ขึ้น แห่งผากอย่างนี้ปลูกอะไรก็ไม่ขึ้น ถ้าแผ่นดินมันขึ้นแล้วปลูกมันก็ขึ้น

นี่เราอดวิตกไม่ได้นะ เราพูดตามธรรมดาธรรมไม่ได้พูดเพื่อความเข้าตัวเข้าใคร เวลาหลวงตาบัวตายนี้ผลลอบจะติดตามไปเยอะนะ พูดจริง ๆ อย่างนี้แหละ เหล่านี้มีแต่เราครอบครัวทั้งนั้นนะ ที่นั่นที่นี้ครอบครัว แม้แต่พระเถรสำนักต่าง ๆ นี่ก็เหมือนกัน..กลัว ไม่กลัวไม่ได้ฟาดเอาหลงทิศไปเลย ความเสียหายเอาไว้ทำไม ดีปุ๊วะเข้าไปเลย ตรงที่เสียหาย อย่างนั้นแหละที่กลัว เพราะกิเลสมันอยู่กับตัว ดีเข้ามาที่นี้ซิ ถ้ามันอยู่ในภูเขาเราก็จะไปตีภูเขา ให้พระเถรนอนหลับครอก ๆ อยู่สบาย ๆ ที่นี้มันอยู่กับพระกับเถรก็ตีพระเถรซิ หลงทิศหลงแดนไป

เวลาเราตายนี้ผลเสียจะติดตามไปเยอะนะเราคิดไว้ เวลาที่มีชีวิตอยู่เราก็ทำประโยชน์สำหรับพระเถรสายหลวงปู่มั่นนี้เราครอบครัวหมดเลย ต้องระวังองค์เดียวนี้ ที่ระวังมากที่สุดคือองค์นี้วางั้น พูดจากปากเลยนะ ระวังมากที่สุด ปัจจุบันนี้มีองค์เดียวนี้เท่านั้น แล้วระวังมากหากเย็นวางั้น ก็มีองค์เดียวให้ความเย็นเอาอีกละ ครอบครัวหมดไปวัดนั้นวัดนี้ ผู้ที่มีหิริโอตตัมปะ ผู้มีศีลมีธรรมประพฤติตัวเป็นคนดีเป็นพระดีเพื่อมรรคเพื่อผลแล้วเราติดตามแนะนำสั่งสอนดูว่ากล่าว ถ้าแบบเข้าห้อง ไอ.ซี.ยู.แล้วไม่

เล่นด้วย ไม่ไปเหยียบจนกระทั่งวัด นอกจากปวดขี้เท่านั้นก็ไปใส่ป่าดหนี้เลย ไม่ไป ไปอะไรเกิดประโยชน์อะไร ไม่ไปเสริม มันหดเข้า ตัวนเข้า ๆ นี่นะ

หนังสือเราก็กว้างขวางอยู่นะ ทั่วประเทศไทย ยังออกถึงเมืองนอก พิมพ์เป็นภาษาอังกฤษส่งไปเมืองนอกก็มี แต่เมืองไทยเรานี้ดูเหมือนจะทั่วประเทศ หนังสือเรากว้างขวางมากเพราะแจกทานทั้งนั้น เขามาพูดว่าจะเอาไปพิมพ์ที่เขาซื้อ เขามาซื้อ หนังสือเรานี้ ชื่อกรรมสิทธิ์เราไปพิมพ์ขายมันแพร่หลายได้เร็ว เขาวางัน สุดท้ายสู่หลวงตาบัวสู่แจกฟรีไม่ได้นะ เราแจกทั่วประเทศไม่รู้กี่ล้าน ๆ เล่มหนังสือนี้แจก เทปกี่เหมือนกัน เทปกี่มาก เข้าหมด เทปเรากี่เข้าหมดไม่มีเว้น เข้าเรื่อย ตั้งแต่วงศ์กษัตริย์ลงมาเข้าหมดเลย เทปนี้เวลาเราตายเสียงแหว ๆ ผู้ที่มีอรรถมีธรรม ผู้ที่มุ่งต่อมรรคต่อผลดีไม่ดีน้ำตาร่วงนะ ฟังเสียงเจ้าของตายไปแล้วนะ ฟังเสียงเทปแล้ว เพราะชี้ตั้งแต่ของจริงนี่นะ

เราพูดให้ตรงเหตุตรงผลเราจนจะตายแล้วค่อยเปิดบ้างแหละ เราพูดเราไม่ได้สงสัย พูดต่อมรรคต่อผลต่อนิพพานวางันเลย เราไม่ได้สงสัย เราพูดด้วยความจริงใจ พูดด้วยความรู้ความเห็นถอดออกมาจากหัวใจจริง ๆ เพราะฉะนั้นเราจึงไม่สะทกสะท้าน ใครจะตำหนิติเตียนทางไหนมาเราเฉยเราไม่สนใจ วิสัยของคนตาบอดมันเป็นธรรมดา โครมคราม ๆ โดนนั้นโดนนี้ ตำหนินั้นตำหนินี้ไปอย่างนั้น นั่นเรียกว่าชนนั้นชนนี้ คนตาดีแล้วไม่ชน ปราชญ์ทั้งหลายท่านไม่ตำหนิใคร ท่านสม่าเสมอ ว่าก็ว่าไปกลาง ๆ ไปให้ใครมายึดเอา จะไปว่าให้คนนั้นคนนี้อย่างนั้น ไม่ใช่เรื่องกันเองไปว่ายังไง หนังสือเรานี้เทศน์เจ้าของตายแล้ว ผู้ฟังเพื่ออรรถเพื่อธรรมจริง ๆ นี้ดีไม่ดีน้ำตาร่วงเทศน์หมุนตัว ๆ เข้าสู่จุดสำคัญ ๆ ที่จะฟังหลายกิเลสตัณหาให้มันเลื้อ หมุนตัวเลยก็ณฑ้อย่างนั้นละ

พูดอย่างนี้แล้วเราก็งยังทำให้ระลึก เพราะเทปเราจะฟังทุกคืนนะฟังเทปเราเอง เราไม่มีว่าเป็นเทศน์เรานะ มันหากเป็นอยู่ในหัวใจนี่นะ ธรรมพระพุทเจ้าเท่านั้นฟังได้สนิทหัวใจเลย ฟังทุกคืนนะ คินละกัณฑ์ ๆ ทุกคืน ๆ เปิดเบา ๆ ฟังคนเดียว กลางคืนไม่มีใครไปยุ่งเราได้ แต่กลางวันยังไม่มีใครไปยุ่งได้ มีก็มีแต่ญาติโยมแขกฮือ ๆ ไปทางโน้น ออกช่องนั้นแล้วออกช่องนี้ เราไม่ได้ทำไม้กองไว้ที่บนกุฏิपालงมาให้มันหลงทิศนี่นะ พระเณรท่านไม่ไปท่านรู้นิสัยแล้ว พอว่าเล็กเล็กจริง ๆ ว่าไปไป ว่ามาว่ามา ว่าเล็กเล็กจริง ๆ ใครไปยุ่งไม่ได้ เป็นอย่างนั้น

ที่นี้กลางวิากลางวันหลังไหลเข้าทางโน้นแล้วออกทางนี้ มีสามช่องสี่ช่องออกมาได้หมด ได้ดุกันเรื่อยกลางวัน อยู่ในวัดเราก็เหมือนติดคุกติดตะราง ออกมาศาลานี้ก็ออกมาไม่ได้ถูกรุม มันเต็มนี้ กลางวิากลางวันไม่ขาดแหละ ศาลานี้ไม่ขาด ออกมาไม่ได้นะ

ออกมาก็ถูกรุม มีหน้าซำอยู่ข้างในกุฏิยังตามเข้าไปแก้กันเข้าไป ขนบออกมา ฟังแต่ ขนบ ก็ดูละชิ มาอะไรที่นี้ ขนบออกแตกฮือ ๆ ออก สักเดียวพวกนี้มาอีกอย่างนั้นนะ ไม่ทราบจะไล่ใครต่อใครมันมากต่อมาก

นี่เราตายแล้วเสียงเทปเราก็จะดังอยู่หลายปีอยู่ เทศน์อย่างนี้เราพูดตามภาษา ของธรรมภาษาของศาสนาเราพูดอย่างตรงไปตรงมา ไปหาฟังซิเราอยากพูดอวดวะ ไป หาฟังซินะ แล้วไปหาซิในคัมภีร์ ถ้าหาด้วยความจริงเจอทุกหย่อมหย้ำ ถ้าหาในคัมภีร์ จะเจอเป็นทาง ๆ ไป คัมภีร์บอกตรงไหนก็จะรู้ ๆ ถ้าความจริงแล้วเคลื่อนไปหมด ทัว แดนโลกธาตุมีแต่ความจริง พระพุทธเจ้ารู้ความจริงจึงสอนโลกได้ทั่วแดนโลกธาตุ ท่าน ไม่ได้เอาพระไตรปิฎกไปเทศน์นี่นะ พระไตรปิฎกเกิดทีหลัง สังคายนาคั้งที่สามคั้งที่สี่ ไปแล้วนี่นะ คั้งที่สามท่านจดจารึก สังคายนาคั้งที่สามจดจารึกเป็นคัมภีร์ออกมา เป็น สังคายนาคั้งที่สามนะ

พระพุทธเจ้าท่านเทศน์สอนโลกผ่านมาสักกี่ปีแล้ว สังคายนาคั้งที่หนึ่ง คั้งที่ สอง คั้งที่สาม มันหลายหนแล้วจึงได้ออกมาเป็นคัมภีร์ แล้วจะเอาคัมภีร์ไปใหญ่ยิ่ง กว่าความจริงยังไง พระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ตรัสรู้ความจริง พระอรหันต์ทั้งหลาย ตรัสรู้ความจริง ท่านไม่ได้ตรัสรู้ในพระไตรปิฎกนี่นะ พระไตรปิฎกจดจารึกเอาออกจาก ท่านต่างหากนี่ออกมา จะเป็นใหญ่ที่ไหนพระไตรปิฎก

อย่างที่พ่อแม่ครูจารย์ว่า ธรรมะที่มากในคัมภีร์นั้นนะเท่ากับน้ำในตุ่มในไห แต่ ธรรมะที่ไม่ได้มากในคัมภีร์ซึ่งเป็นความจริงล้วน ๆ นั้นเต็มท้องฟ้ามหาสมุทร ฟังท่านว่า ชิ ท่านไม่รู้ท่านจะเอาอะไรมาพูด ท่านรู้แล้วท่านถึงมาพูด ว่าธรรมะนี้เกิดวันหนึ่งคืน หนึ่งไม่มีกำหนดกฎเกณฑ์ไม่มีอิริยาบถ เกิดอยู่ในใจนี้ มันรู้มันเห็นมันเกิดอยู่ตลอดเวลา ท่านว่าฟังซิ พระไตรปิฎกก็จะไปจดจารึกท่านเหอ ยิ่งให้พึดกับกิเลสขึ้นเวทีแซม เปี้ยนเอากิเลสให้มันเสีย เราไม่มันให้กิเลสมันนี่ลองดูซิ ถ้าเป็นโวหารเอาออกมาพูด ไม่ได้ คือมันรวดเร็วที่สุด เพลงของกิเลสกับธรรมพึดกัน เวลาจะมันเสียกัน นี่ละท่าน ว่ามหาสติมหาปัญญา รวดเร็วที่สุดไม่มันไม่ทันกิเลส

เราถึงรู้ว่ากิเลสมันแหลมคมขนาดไหน ต้องเอาสติปัญญาอันนี้เข้าไปจับกันถึงรู้ ฆ่ากันได้ แล้วถึงเอาออกมาประกาศขายตลาดให้เห็น กิเลสมันเก่งมากขนาดไหน มัน แหลมคม เป็นอย่างนั้น ไม่งั้นไม่ครอบโลกธาตุ จิตวิญญาณทุกดวงกิเลสครอบทั้งนั้น ให้หมุนเกิดหมุนตายไม่ให้ไปไหน ไม่ให้ฉิบหาย ให้หมุนเกิดหมุนตาย ๆ ออกจากมัน หมดแล้วก็ออกเป็นธรรมทั้งแห่งไปเลย จะว่าจิตบริสุทธิ์ก็พูดไม่ถูกแหละ เพราะออก จากร่างแล้ว จะเรียกว่าจิตบริสุทธิ์พูดไม่ถูก ถ้าว่าธรรมทั้งแห่งนั้นถูก มีส่วนถูกมาก กลายเป็นธรรมทั้งแห่งไปเลย

ถ้าอยู่ในชั้นนี้ก็เรียกว่าจิตบริสุทธิ์หรือเรียกว่าพระอรหันต์ จิตของท่านบริสุทธิ์ แต่ครองร่าง ร่างนี้เป็นสมมุติ จิตของท่านอยู่ในนั้น เพียงอาศัยเรือนร่างนี้อยู่เฉย ๆ ไม่ยึดไม่ถือไม่เกาะไม่เกี่ยว ปล่อยไว้ตามเป็นจริงเหมือนสภาพทั้งหลายทั่ว ๆ ไป ท่านไม่มีความยึด แต่สัญชาตญาณของท่านมี สัญชาตญาณคือความรับผิดชอบมีเป็นธรรมดา

ที่พระอรหันต์กับพวกเราที่ไม่ติดกันเลยก็คือความรับผิดชอบนี้ สัญชาตญาณมันหากมีอยู่ในนี้เอง พระอรหันต์ก็มี เช่นอย่างเราเดินไปนี้ เดินไปตรงนี้ เหยียบย่างลงไป นี้ ไปเหยียบตรงนี้นึกว่าสูง กำลังจะเหยียบลงมองลงไป เห็นรากไม้เท่านั้นนึกว่าสูง กำลังจะเหยียบนี้โดดผิงเลย นั่นสัญชาตญาณ หรือลึ้นอย่างนี้ เอาสุดขีด ไม่สุดขีดไม่ยอมล้ม พระอรหันต์เหมือนกันปุณฺชนเหมือนกัน นี้เรียกว่าสัญชาตญาณ เป็นแต่ต่างกัน แต่จิต จิตของท่านไม่วูบวาบไม่ตกใจนะ แหยบเท่านั้นจิตของท่านแหยบให้ทราบวาลิ่งนั้น เป็นนั้น ๆ และรับผิดชอบตัวเอง ท่านไม่ควรล้มใส่ ๓ ทิศก็ไม่ยอมลง นี่ละสัญชาตญาณ

อันนี้เหมือนกัน ท่านหัวเราะเหมือนกัน ไม่ได้ติดกัน เพราะชั้นทำงาน เหล่านี้เป็นชั้นทำงานนะ พวกหัวเราะพวกร้องไห้ร้องไห้ น้ำตา ร่วงอะไรเหล่านี้ เป็นเรื่องของชั้นทำงาน ชั้นนี้เป็นสมมุตินี้ กิริยาที่เข้ามาสัมผัสให้เกิดน้ำตา ร่วงเหล่านี้ก็เป็นสมมุติเหมือนกัน สมมุติต่อสมมุติก็แสดงต่อกัน เข้าใจหรือเปล่า บางคนว่าพระอรหันต์ท่านหัวเราะร้องไห้ไม่เป็น พวกบ้าเราอยากว่าอย่างนั้นนะ เราไม่ได้เป็นพระอรหันต์เรา ก็อยากพูดแทนพระอรหันต์ว่าพวกบ้า เราอยากว่าอย่างนั้น พูดขึ้นมาซึ่งขงอยากเป็นพระอรหันต์วะ

ศาสนาพุทธของเราเป็นศาสนาที่สมบูรณ์แบบ นี้ละศาสนาคุโลกลูกุสงสาร พุทธศาสนาทุกศาสนามาเป็นศาสนาพื้นเมืองพื้นเมืองพื้นโลกพื้นสงสารจริง ๆ นะ แก่โลก แก่สงสารคือพุทธศาสนานี้ น้ำดับไฟคือศาสนานี้ น้ำดับไฟคือเอามาดับกิเลสตัณหาให้มุดมอดไป ๆ ให้สงบตัวลงไปพออยู่ได้ ๆ แล้วมุดมอดไปผ่านพ้นไปได้ มีแต่ศาสนานี้ทั้งนั้น ศาสนาอื่นเราไม่ปฏิเสธเราไม่ตำหนิ แต่ศาสนานี้มีเครื่องยืนยันอริยสัจ แก่นธรรมอยู่นั้น แก่นที่บอกพระพุทธเจ้าที่จะอุบัติขึ้นมาเป็นศาสดาเอกของโลก เป็นพระอรหันต์ของโลก ออกมาจากอริยสัจนี้ทั้งนั้น เว้นองค์เดียวไม่ได้ แม้แต่พระปัจเจกก็ออกมาจากอริยสัจ

เพราะฉะนั้นอริยสัจอยู่ในศาสนาใดศาสนานั้นจึงเป็นศาสนาคุบ้านคุเมือง ตั้งพระพุทธเจ้าแสดงแก่สุภัททพราหมณ์วันจะปรินิพพาน อย่าถามเราไปมากเวลาเรามีน้อย คือ ท่านจวนจะตายภาษาเราว่าอย่างนั้น จวนสว่างได้เวลาแล้วท่านก็นิพพาน สุภัททพราหมณ์ไปถามท่าน โอ๊ย อย่าถามเรามากเราไม่มีเวลา เราจะตอบให้ฟังย่อ ๆ นะ ศาสนาใดมีมรรค ๘ มีอริยสัจ ศาสนานั้นเป็นศาสนาที่ทรงมรรคทรงผล สมณะที่ ๑

สมณะที่ ๒ ที่ ๓ ที่ ๔ อยู่ในศาสนานี้หมด สมณะที่ ๑ พระโสดา สมณะที่ ๒ สกิทาคา
สมณะที่ ๓ อนาคา สมณะที่ ๔ พระอรหันต์บุคคล อยู่ในศาสนานี้หมด

เป็นศาสนาหมู่บ้านคูเมือง ดับไฟได้ศาสนานี้ นอกนั้นไม่แน่นอนเพราะเจ้าของ
ศาสนามีกิเลส คนมีกิเลสก็มเงาเงาหมดไปได้ ไม่ได้เงาแต่หมามันเงากระทั่งหมดหมา
คนมีกิเลสก็ตันเตาจะว่าไง ไม่ได้จริงจัง คนสิ้นกิเลสแล้วเปิดเผยหมด โลกวิทู แจ่มหมด
เอาออกมาพูดด้วยความแจ่มขาวดาวกระจ่างสงสัยที่ไหน เพราะฉะนั้นพระพุทธเจ้าทรง
รับสั่งอันใดแล้วจึงว่า เอกนามก็ หนึ่งไม่มีสอง คำที่ว่าเคลื่อนคลาดไม่มี ถ้าลงได้รับสั่ง
ยังงใจแล้วเป็นอย่างนั้น เป็นอย่างอื่นไปไม่ได้ นั้นละพระญาณหยั่งทราบถึงความจริงแล้ว
เรียบริ้อยแล้วไม่เป็นอื่น รับสั่งออกมาก็คืออันนั้นเอง พระองค์จะปรินิพพานไปแล้วก็
ตาม คืออันนั้นเองอยู่อย่างนั้น เหมือนเราเขียน ก. ไก่ ก. กา เจ้าของตายไปแล้วใครมา
อ่านก็ ก. ไก่ ก. กา อยู่อย่างนั้นแหละ

เอาละที่นี้ละ